

ако може да се постави непосредственно подиръ това-
причастие то съществително, на място на кое-то было
поставено относителное мястоимение: и тогава причастие-то
трябва да е съгласовано съ съществително-то Примѣри:

Les soldats qu'on a contraints de marcher.

L'histoire que je vous ai donnée à lire.

Въ тия фрази **que** е дополнение на Прошедшее при-
частие; защо-то съществителни-тѣ *soldats* и *histoire*, на мя-
сто-то на кои-то оно е поставлено, могатъ да бѫдатъ по-
ставени непосредственно подиръ причастие-то. — Тайлъ мы мо-
жейъ па кажемъ:

*On a constraint les soldats de marcher; je vous ai
donné l'histoire à lire.*

Прав 2) Но ако съществително-то, на място на кое-
то стои относителное мястоимение **que** не може да бѫде по-
ставено непосредственно подиръ причастие-то, а само мо-
же да стои подиръ неопределеннное наклонение; то въ та-
къвъ случай мястоимение-то ще е дополнение на това не-
определенno наклонение и следователно причастие-то трябва
да остане неизмѣняемо. Примѣри; — *Les mesures que vous
m'avez conseillé de prendre* (а не *conseillées*).

*Les fortifications que nos généraux ont ordonné
de construire* (а не *ordonnées*). — и проч.

5) За прошедш-тѣ причастія **fait** и **laissé**.

1) Кога прошедшее причастіе и подиръ него слѣ-
дующее неопределеннное наклоненіе составляватъ двѣ не-
раздѣлни слова, кои-то представляватъ на умъ-тѣши само
едно понятіе, тогава относителное мястоимение е дополнение-
ніе на два-та глагола заедно и прошедшее причастіе не
се променува. — Таково е прошедшее причастіе на един-
ственній глаголъ **faire**.

Примѣри: *La maison que j'ai fait bâtir* (а не *faite*). *Les marchandises que vous avez fait venir.*

2) Прошедшее Причастіе **laissé** имѣющее подиръ
себе-си глаголъ средний въ неопределеннное наклоненіе,
трябва да се съгласува съ свое-то дополненіе ако оно стои
предъ него, Н. П: *Votre frere que vous avez laissé tom-
ber; ces femmes qu'on a laissées mourir* и проч...